

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 30ής Μαρτίου 2023*

«Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 267 ΣΛΕΕ – Άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, και άρθρο 48, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα προσβάσεως σε αμερόληπτο δικαστήριο – Δικαίωμα στο τεκμήριο αθωότητας – Έκθεση του πραγματικού πλαισίου σε αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που αφορά ποινική υπόθεση – Διαπίστωση του υποστατού ορισμένων πραγματικών περιστατικών προκειμένου το αιτούν δικαστήριο να είναι σε θέση να υποβάλει στο Δικαστήριο παραδεκτή αίτηση προδικαστικής αποφάσεως – Τήρηση των δικονομικών εγγυήσεων που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο για τις αποφάσεις επί της ουσίας»

Στην υπόθεση C-269/22,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Spetsializiran nakazatelen sad (ποινικό δικαστήριο ειδικών αρμοδιοτήτων, Βουλγαρία) με απόφαση της 21ης Απριλίου 2022, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 21 Απριλίου 2022, στο πλαίσιο της δίκης

IP,

DD,

ZI,

SS,

HYA,

παρισταμένης της:

Spetsializirana prokuratura,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Safjan (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, N. Rîçarra και N. Jääskinen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. M. Collins

γραμματέας: A. Calot Escobar

* Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο IP, εκπροσωπούμενος από τον H. Georgiev, advokat,
- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Κ. Μπόσκοβιτς, την Α. Μαγριππή και την Ε. Τσαούση,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους F. Ronkes Agerbeek, M. Wasmeier και I. Zaloguin,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 267 ΣΛΕΕ καθώς και του άρθρου 47, δεύτερο εδάφιο, και του άρθρου 48, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κινηθείσας κατά των IP, DD, ZI, SS και ΗΥΑ για συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση.

Το νομικό πλαίσιο

Το βουλγαρικό δίκαιο

- 3 Ο nakazatelno protsesualen kodeks (κώδικας ποινικής δικονομίας), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς της κύριας δίκης, προβλέπει ότι κάθε απόφαση επί της ουσίας σε ποινικές υποθέσεις πρέπει να εκδίδεται τηρουμένων πλειόνων δικονομικών εγγυήσεων. Ειδικότερα, τα άρθρα 247 έως 253 του κώδικα αυτού επιβάλλουν να απαγγέλλεται νομότυπο κατηγορητήριο από τον εισαγγελέα, ενώ τα άρθρα 271 έως 310 του εν λόγω κώδικα ορίζουν ότι όλα τα αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να συλλέγονται με τη συμμετοχή της υπεράσπισης, ότι οι διάδικοι πρέπει να τυγχάνουν ακρόασης, ο τελευταίος δε λόγος πρέπει να δίδεται στον κατηγορούμενο, και ότι η απόφαση πρέπει να εκδίδεται μετά από μυστική διάσκεψη.

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 4 Στις 19 Ιουνίου 2020, η Spetsializirana prokuratura (ειδική εισαγγελία, Βουλγαρία) απήγγειλε εις βάρος των IP, DD, ZI, SS και ΗΥΑ κατηγορίες για συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση, με σκοπό τον πλουτισμό, η οποία επιδιώκει τη μεταφορά υπηκόων τρίτων χωρών μέσω των βουλγαρικών συνόρων και την υποβοήθηση της παράνομης διέλευσής τους μέσω της

βουλγαρικής επικράτειας, καθώς και τη διενέργεια δωροδοκιών και δωροληψιών σχετιζομένων με τη δραστηριότητα αυτή. Μεταξύ των κατηγορουμένων συγκαταλέγονται και τρεις αστυνομικοί υπάλληλοι της συνοριοφυλακής του αεροδρομίου της Σόφιας (Βουλγαρία).

- 5 Σύμφωνα με τα στοιχεία της ειδικής εισαγγελίας, οι εν λόγω υπήκοοι τρίτων χωρών διέμεναν στην Κύπρο με θεώρηση εισόδου λόγω σπουδών και μετέβαιναν στη Βουλγαρία αεροπορικά από την Κύπρο. Κατά την άποψή της, οι τρεις υπάλληλοι της συνοριοφυλακής διενεργούσαν ελέγχους κατά την άφιξη των εν λόγω υπηκόων στο αεροδρόμιο της Σόφιας και επέτρεπαν την είσοδό τους κατά παράβαση των υπηρεσιακών τους καθηκόντων και, ιδίως, των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ 2016, L 77, σ. 1).
- 6 Το αιτούν δικαστήριο εξηγεί ότι δεν έχει ακόμη εξακριβώσει αν τα ευρήματα της ειδικής εισαγγελίας βρίσκουν έρεισμα στα στοιχεία της δικογραφίας. Μολονότι υπάρχει ορισμένος βαθμός πιθανότητας οι κατηγορίες αυτές να είναι βάσιμες, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, αφού συλλέξει τα αποδεικτικά στοιχεία, πρέπει να προβεί σε ακρόαση των διαδίκων και να προσδιορίσει το πραγματικό πλαίσιο προκειμένου να είναι σε θέση να διαπιστώσει αν, όπως διατείνεται η ειδική εισαγγελία, υφίσταται το ενδεχόμενο παραβίασης του κανονισμού 2016/399. Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, σε περίπτωση που, κατόπιν της εξετάσεως αυτής, καταλήξει στη δυνατότητα εφαρμογής του ως άνω κανονισμού, θα μπορεί τότε λυσιτελώς να απευθυνθεί προδικαστικώς στο Δικαστήριο σχετικά με την ερμηνεία των διατάξεων του εν λόγω κανονισμού και της Συνθήκης ΛΕΕ.
- 7 Εντούτοις, το αιτούν δικαστήριο, έχοντας αμφιβολίες όσον αφορά την υποχρέωση που υπέχει δυνάμει του βουλγαρικού δικαίου, σε περίπτωση υποβολής εκ μέρους του αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως στο Δικαστήριο, αφού προσδιορίσει κατ' αυτόν τον τρόπο το πραγματικό πλαίσιο, να απόσχει από την εκδίκαση της οικείας υποθέσεως διότι άλλως η απόφαση που θα εκδώσει επί της ουσίας θα είναι ακυρωτέα, υπέβαλε προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο (υπόθεση C-609/21), ζητώντας, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται σε έναν τέτοιο εθνικό κανόνα.
- 8 Με διάταξη της 25ης Μαρτίου 2022, ΙΡ κ.λπ. (Διαπίστωση του υποστατού των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης) (C-609/21, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2022:232), το Δικαστήριο απεφάνθη ότι το άρθρο 267 ΣΛΕΕ και το άρθρο 94, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και του άρθρου 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικό κανόνα ο οποίος επιβάλλει στους δικαστές που απαρτίζουν τα επιλαμβανόμενα ποινικών υποθέσεων δικαστήρια, όταν αυτοί διατυπώνουν κρίση επί των πραγματικών περιστατικών στο πλαίσιο αίτησης προδικαστικής αποφάσεως υποβαλλόμενης στο Δικαστήριο, να αυτοεξαιρεθούν στην οικεία υπόθεση, επί ποινή ακυρώσεως της απόφασης που πρόκειται να εκδοθεί επί της ουσίας. Το Δικαστήριο προσέθεσε ότι ο κανόνας αυτός δεν πρέπει να εφαρμόζεται από τους εν λόγω δικαστές ή από οποιοδήποτε όργανο που έχει εξουσία να τον εφαρμόζει.
- 9 Κατόπιν της εκδόσεως της διατάξεως αυτής του Δικαστηρίου, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν, διαπιστώνοντας, στο πλαίσιο αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως υποβαλλόμενης στο Δικαστήριο, ότι ο κατηγορούμενος έχει τελέσει ορισμένες πράξεις, προσβάλλει το δικαίωμα στο τεκμήριο αθωότητας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 48, παράγραφος 1, του Χάρτη και αν η

απόφασή του που πρόκειται να εκδοθεί επί της ουσίας σε συνέχεια της απαντήσεως του Δικαστηρίου θα μπορούσε να προσβάλει το δικαίωμα προσβάσεως σε αμερόληπτο δικαστήριο, το οποίο εγγυάται το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη.

10. Επισημαίνοντας ότι το δικαίωμα στο τεκμήριο αθωότητας και το δικαίωμα προσβάσεως σε αμερόληπτο δικαστήριο, τα οποία κατοχυρώνονται στις εν λόγω διατάξεις του Χάρτη, αντιστοιχούν στα ίδια δικαιώματα με εκείνα που προβλέπονται στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ), το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι τα ερωτήματά του στηρίζονται όλως ιδιαιτέρως στη σχετική με το εν λόγω άρθρο 6 νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, την οποία οφείλει να τηρεί καθότι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας είναι συμβαλλόμενο μέρος στην ΕΣΔΑ. Κατά το αιτούν δικαστήριο, από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι συντρέχει προσβολή των δύο ως άνω δικαιωμάτων όταν, αποφαινόμενο επί άλλων ζητημάτων πλην της ουσίας, ιδίως επί διαδικαστικών ζητημάτων, ένα δικαστήριο λαμβάνει θέση ή διατυπώνει μια πρώτη γνώμη επί της ουσίας ή εκφέρει άποψη η οποία προκαταλαμβάνει την κρίση επί της ουσίας.
11. Εντούτοις, το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι, προκειμένου να διαπιστώσει τα πραγματικά περιστατικά τα οποία κρίνει ότι είναι απαραίτητα προκειμένου να υποβάλει παραδεκτή αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, προτίθεται να εφαρμόσει τις ίδιες δικονομικές εγγυήσεις με εκείνες που προβλέπονται στον κώδικα ποινικής δικονομίας για τις αποφάσεις επί της ουσίας.
12. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Spetsializiran nakazatelen sad (ποινικό δικαστήριο ειδικών αρμοδιοτήτων, Βουλγαρία) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το εξής προδικαστικό ερώτημα:

«Αντιβαίνει στο άρθρο 47, παράγραφος 2, του Χάρτη, το οποίο θεσπίζει την απαίτηση αμερόληπτου δικαστηρίου, και στο άρθρο 48, παράγραφος 1, του Χάρτη, το οποίο κατοχυρώνει το τεκμήριο αθωότητας, η υποβολή αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ στην οποία ορισμένες πράξεις των κατηγορουμένων τεκμαίρονται ως αποδεδειγμένες, εφόσον το δικαστήριο, πριν από την υποβολή της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, έχει τηρήσει όλες τις απαραίτητες δικονομικές εγγυήσεις που πρέπει να τηρούνται στο πλαίσιο της έκδοσης απόφασης επί της ουσίας;»

13. Με έγγραφο της 5ης Αυγούστου 2022, το Sofiyski gradski sad (πλημμελειοδικείο Σόφιας, Βουλγαρία) ενημέρωσε το Δικαστήριο ότι, κατόπιν νομοθετικής μεταρρύθμισης η οποία τέθηκε σε ισχύ στις 27 Ιουλίου 2022, καταργήθηκε το Spetsializiran nakazatelen sad (ποινικό δικαστήριο ειδικών αρμοδιοτήτων) και ορισμένες εκ των υποθέσεων που υπάγονταν στην αρμοδιότητά του, συμπεριλαμβανομένης της υποθέσεως της κύριας δίκης, παραπέμφθηκαν, από την ημερομηνία αυτή, στο Sofiyski gradski sad (πλημμελειοδικείο Σόφιας).

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

14. Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47, δεύτερο εδάφιο, και του άρθρου 48, παράγραφος 1, του Χάρτη, έχει την έννοια ότι επιτρέπει σε εθνικό ποινικό δικαστήριο, προτού αποφανθεί επί της ουσίας, να διαπιστώσει, τηρώντας τις προβλεπόμενες από

την εθνική νομοθεσία δικονομικές εγγυήσεις, το υποστατό ορισμένων πραγματικών περιστατικών, προκειμένου να είναι σε θέση να υποβάλει στο Δικαστήριο παραδεκτή αίτηση προδικαστικής απόφασης.

- 15 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, εκθέτοντας, στην αίτηση προδικαστικής απόφασης, το πραγματικό και νομικό πλαίσιο της υποθέσεως της κύριας δίκης, το εκάστοτε αιτούν δικαστήριο απλώς συμμορφώνεται προς τις επιταγές του άρθρου 267 ΣΛΕΕ και του άρθρου 94 του Κανονισμού Διαδικασίας και κατ' αυτόν τον τρόπο ανταποκρίνεται στην επιταγή περί συνεργασίας η οποία είναι εγγενής στον μηχανισμό της προδικαστικής παραπομπής, χωρίς να μπορεί να γίνει δεκτό ότι προσβάλλεται, αυτό και μόνο, το δικαίωμα προσβάσεως σε αμερόληπτο δικαστήριο, το οποίο θεσπίζεται με το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, ούτε το δικαίωμα στο τεκμήριο αθωότητας το οποίο διασφαλίζεται με το άρθρο 48, παράγραφος 1, του Χάρτη (πρβλ. απόφαση της 5ης Ιουλίου 2016, Ognjanov, C-614/14, EU:C:2016:514, σκέψεις 22 και 23).
- 16 Το ίδιο συμπέρασμα επιβάλλεται οσάκις ένα αιτούν δικαστήριο που επιλαμβάνεται ποινικών υποθέσεων εκτιμά ότι οφείλει, προκειμένου να μην καταστεί απαράδεκτη αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία προτίθεται να υποβάλει στο Δικαστήριο προτού αποφανθεί επί της ουσίας, να διαπιστώσει προηγουμένως το υποστατό ορισμένων πραγματικών περιστατικών, ενώ, αν δεν είχε αποφασίσει να υποβάλει προδικαστική παραπομπή, τούτο δεν θα ήταν αναγκαίο στο συγκεκριμένο στάδιο της διαδικασίας.
- 17 Πράγματι, το γεγονός ότι ένα αιτούν δικαστήριο οφείλει να διαπιστώσει το υποστατό ορισμένων πραγματικών περιστατικών κατά το στάδιο της προδικαστικής παραπομπής δεν συνεπάγεται, αυτό καθ'αυτό, προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως σε αμερόληπτο δικαστήριο ή του δικαιώματος στο τεκμήριο αθωότητας, αφ' ης στιγμής, όπως προκύπτει εν προκειμένω από τις εξηγήσεις που παρέσχε το αιτούν δικαστήριο, το οικείο δικαστήριο δεν κωλύεται να εφαρμόσει, στο στάδιο αυτό, το σύνολο των δικονομικών εγγυήσεων τις οποίες προβλέπει το εθνικό του δίκαιο κατά τρόπο που να διασφαλίζει τον σεβασμό τόσο του δικαιώματος προσβάσεως σε αμερόληπτο δικαστήριο όσο και του δικαιώματος στο τεκμήριο αθωότητας.
- 18 Η κατά τα ανωτέρω εκτίμηση δεν αναιρείται από τη σχετική με το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, την οποία μνημονεύει το αιτούν δικαστήριο.
- 19 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από τις επεξηγήσεις σχετικά με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (ΕΕ 2007, C 303, σ. 17), το άρθρο 47, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, το οποίο κατοχυρώνει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου, βασίζεται στο δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, όπως αυτό απορρέει ιδίως από το άρθρο 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ, ενώ το άρθρο 48, παράγραφος 1, του Χάρτη σχετικά με το τεκμήριο αθωότητας αντιστοιχεί στο άρθρο 6, παράγραφοι 2 και 3, της ΕΣΔΑ. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 52, παράγραφος 3, του Χάρτη, για την ερμηνεία των άρθρων 47 και 48 του Χάρτη πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ ως ελάχιστο όριο προστασίας [πρβλ. αποφάσεις της 5ης Σεπτεμβρίου 2019, ΑΗ κ.λπ. (Τεκμήριο αθωότητας), C-377/18, EU:C:2019:670, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 4ης Δεκεμβρίου 2019, Η κατά Συμβουλίου, C-413/18 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:1044, σκέψη 45 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 20 Όπως αναγνωρίζει το αιτούν δικαστήριο, η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου που παρατίθεται στην αίτηση προδικαστικής απόφασης αφορά περιπτώσεις στις οποίες το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου διαπίστωσε παράβαση του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ για τον λόγο ότι δικαστές οι οποίοι έπρεπε να αποφανθούν επί

ζητημάτων πέραν της ουσίας, όπως διαδικαστικά ζητήματα ή ζητήματα αρμοδιότητας, είχαν, εις βάρος του δικαιώματος προσβάσεως σε αμερόληπτο δικαστήριο ή του δικαιώματος στο τεκμήριο αθωότητας, διατυπώσει μια πρώτη γνώμη επί της ουσίας ή εκφέρει άποψη η οποία προκαταλάμβανε την κρίση επί της ουσίας, ιδίως σε σχέση με το υποστατό ορισμένων πραγματικών περιστατικών που προσάπτονταν στον κατηγορούμενο ή επί της ενοχής του.

- 21 Εντούτοις, από τα στοιχεία που παρέσχε το αιτούν δικαστήριο προκύπτει ότι, εν προκειμένω, προκειμένου να διαπιστώσει το υποστατό των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης τα οποία κρίνει ότι είναι απαραίτητα ούτως ώστε να είναι σε θέση να υποβάλει παραδεκτή αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, δεν προτίθεται να διατυπώσει μια πρώτη γνώμη επί της ουσίας ή να εκφέρει άποψη η οποία προκαταλαμβάνει την κρίση επί της ουσίας, αλλά να λάβει θέση επί των πραγματικών αυτών περιστατικών εφαρμόζοντας το σύνολο των δικονομικών εγγυήσεων που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο για τις αποφάσεις επί της ουσίας.
- 22 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47, δεύτερο εδάφιο, και του άρθρου 48, παράγραφος 1, του Χάρτη, έχει την έννοια ότι επιτρέπει σε εθνικό ποινικό δικαστήριο, προτού αποφανθεί επί της ουσίας, να διαπιστώσει, τηρώντας τις προβλεπόμενες από την εθνική νομοθεσία δικονομικές εγγυήσεις, το υποστατό ορισμένων πραγματικών περιστατικών, προκειμένου να είναι σε θέση να υποβάλει στο Δικαστήριο παραδεκτή αίτηση προδικαστικής αποφάσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 23 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47, δεύτερο εδάφιο, και του άρθρου 48, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι:

επιτρέπει σε εθνικό ποινικό δικαστήριο, προτού αποφανθεί επί της ουσίας, να διαπιστώσει, τηρώντας τις προβλεπόμενες από την εθνική νομοθεσία δικονομικές εγγυήσεις, το υποστατό ορισμένων πραγματικών περιστατικών, προκειμένου να είναι σε θέση να υποβάλει στο Δικαστήριο παραδεκτή αίτηση προδικαστικής αποφάσεως.

(υπογραφές)